

برگزاری رزمایش چینی ها در نزدیکی تنگه تایوان

حمله تهرینی چین به آمریکا

صفحه ۷

سه شنبه اول مهر ۱۳۹۹ | ۵۴ صفحه | ۲۲ سپتامبر ۲۰۲۰ | سال دوازدهم | شماره ۲۰۳۰ | ۸ صفحه | ۱۰۰۰ اتومانی

وطن امروز

VATANEMROOZ.IR

روزنامه صبح ایران

۱۸۱۱ سال و ۲۹۱ روز گذشت

گزاره‌های مورد تأکید رهبر انقلاب درباره تقویت ادبیات دفاع مقدس

در اهمیت تولید متن و شخصیت پردازی

صفحه ۸

VATAN-E-EMROOZ | VOL.12 | NO.3030 | TUE.SEP.22, 2020 | ISSN:2008-2886

تیتراهای امروز

سیرک انتخابات آمریکا

■ گاف بایدن: ۲۰۰ میلیون آمریکایی بر اثر کرونا مرده‌اند
■ واکنش ترامپ: به بایدن یک چیز گنده تزریق می‌کنند و برای ۲ ساعت او بهتر از هر زمان عمل می‌کند

صفحه ۷

اسناد جدیدی از همکاری خانواده پهلوی با رژیم بعث عراق در جنگ تحمیلی منتشر شد

سواری پالانی‌ها به صدام

صفحه ۲

گزارش «وطن امروز» از وضعیت فروش اوراق بدهی دولتی در نیمه نخست سال و سناریوهای پیش رو

بانک مرکزی در محاصره بدهی‌ها

صفحه ۵

مادر شهید همت پس از ۲۷ سال دوری به فرزند شهیدش پیوست

مادر میهمان ابراهیم

صفحه ۲

رهبر انقلاب در سخنانی به مناسبت چهلمین سالگرد دفاع مقدس مبنای مدیریت امام خمینی (ره) در فرماندهی جنگ را تبیین کردند

فرمانده روح الله

متأسفانه نقش امام در نوشته‌های مربوط به جنگ و در بحث‌های مربوط به جنگ، مورد غفلت واقع شده است

قبول قطعنامه که امام از آن به «نوشیدن جام زهر» تعبیر کردند مدبرانه بود. اگر مدبرانه نبود، اگر عاقلانه نبود، امام انجام نمی‌داد

عکس: Leader.ir

و عملیاتی، تکرر خاطر بابت آنچه اجحاف نسبت به حاج‌داوود کریمی می‌دانند، دائماً بروز می‌کند. بویژه اینکه حسن بهمنی از نزدیک‌ترین رزمندگان سپاه به «حاج‌داوود» بود و در سپاه منطقه ۷، معاونت عملیات او را برعهده داشت. نکته مغفول این است که سال ۶۳، عناصر دیگری غیر از نیروهای سپاه تهران - که زمینه‌های اختلاف سیاسی با فرماندهی سپاه را داشتند؛ بویژه بیت آقای منتظری - با اهدافی کاملاً متفاوت، به این بحران دامن زدند و در جلسات، با طرح مباحثی که به هیچ‌وجه مورد نظر نیروهای سپاه تهران نبود، فضای مباحثات را از مسیر نظامی، به کلی منحرف کردند. با در فضای مجازی منتشر شد، بخوبی تفاوت مطالب مراجع به متن کامل جلسه مزبور که چند روز قبل، مطرح‌شده توسط شهید حسن بهمنی، به عنوان یک کهنه‌پاسدار با صحبت‌های اکبر گنجی که یک عنصر ستادی شاغل در بخشی سیاسی - فرهنگی در قم بود، مشخص می‌شود.

ماجرای این تنش‌ها در نهایت به سمع و نظر حضرت امام خمینی رسید و ایشان طی پیامی که توسط آیت‌الله شهید فضل‌الله محلاتی در محل یادگان ولی عصر قرائت شد، خواستار پایان قطعی اختلافات شدند. پیام مزبور نقطه پایان بحران سال ۶۳ بود. پس از ۳۶ سال، شبکه تلویزیونی بی‌بی‌سی فارسی، ادعا کرده در چهلمین سالگرد آغاز جنگ ایران و عراق، مستندی را با تکیه بر صدای ضبط‌شده از یک جلسه محرمانه سپاه در سال‌های جنگ پخش خواهد کرد. خیلی زود مشخص شد آن جلسه به اصطلاح محرمانه (!) همان پرسش و پاسخ میان کارهای سپاه منطقه ۱۰ با فرمانده کل سپاه است؛ جلسه‌ای که در زمان تشکیل، با فراخوان عمومی در میان تمام سپاه‌های مناطق برگزار شد و گفت‌وگوهای انجام‌شده در آن ضبط شده و در همان ایام، به وفور در میان پاسداران و رزمندگان توزیع شد. رجوع به فایل صوتی این جلسه نشان می‌دهد علاوه بر گلاجه‌های کادرهای سپاه تهران از مشکلات نظامی

با مراجعه به برخی اعضای شورای فرماندهی وقت سپاه، برای نگارنده مشخص شد ایشان با موافقت خود و با حکم فرمانده سپاه، از آذرماه ۶۱ به جبهه غرب منتقل شده و فرماندهی «سپاه منطقه ۷» را در دست گرفت. اما همین تصور رسوب کرده در اذهان هم‌زمان قدیمی او در سپاه تهران، به سوابق ذهنی قبلی‌شان از محسن رضایی افزود. کمتر از ۶ ماه بعد (اواسط بهار ۶۲)، «حاج‌داوود» هم اینگونه به نظر آمد که این واگذاری مسؤلیت، در حقیقت «برکناری» توسط فرمانده وقت سپاه بوده است. با انجام عملیات خیبر در اسفند ۶۲ و شهادت جمعی از پاسداران یگان‌های سپاه تهران در این عملیات، جمعی از پاسداران گرفتند اعتراض خود را به نحوه تصورات عملیاتی‌ها و فرماندهی کل سپاه، به گوش متولیان ارشد جنگ (در رأس آنان آقای رفسنجانی به عنوان فرمانده جنگ) برسانند. این پاسداران که شهید حسن بهمنی، در نیمه دوم سال ۶۳ منجر شد، در همین تصورات ذهنی جاقفاده در اذهان پاسداران «منطقه ۱۰» ریشه داشت؛ تنشی که به برگزاری جلسات پرسش و پاسخ در محل سپاه منطقه ۱۰ انجامید. پاسداران جوان و پرشوری که از جابه‌جایی چندباره فرمانده محبوب‌شان «حاج‌داوود کریمی» گلهمند بودند و فرمانده وقت سپاه را مقصر اصلی به شمار می‌آوردند. گمان آنان این بود که اگر «حاج‌داوود» فرمانده سپاه می‌شد، شاید جنگ سرنوشت دیگری پیدا می‌کرد و علت این وقایع را به

نکاتی درباره فتنه جدید بی‌بی‌سی فارسی جلسه‌ای که محرمانه نبود!

فرماندهی می‌رسید در آن روزها، کم بودند کسانی که از اختلافات جاری در هسته مرکزی «سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی» مطلع باشند؛ اختلافاتی که می‌رفت به آن سازمان منجر شود و تنش‌های بین سازمان مزبور و تشکل سیاسی دیگری به نام «سازمان فجر اسلام» هم به آن اضافه شده بود. سازمان «فجر اسلام» که تحت فرماندهی جوان مبارزی به نام «داوود کریمی» قرار داشت، هنگام ائتلاف گروه‌های هفت‌گانه انقلابی برای تأسیس «سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی»، از پیوستن به آن امتناع کرد. «داوود کریمی» که از مؤسسان و فرماندهان «کمیته منطقه ۱۳» تهران بود، پس از مدتی به سپاه پیوست و در واحد موسوم به «دفتر هماهنگی» مستقر شد. او طی مدت کوتاهی به دلیل سوابق مبارزاتی، تجارب شبه‌نظامی و جنابیت‌های شخصیتی، در زمره فرماندهان شناخته‌شده سپاه درآمد و در ماه‌های نخست جنگ تحمیلی، فرماندهی اتاق جنگ جبهه جنوب را برعهده گرفت که تا حوالی مهرماه ۶۰ تداوم داشت. امروز پس از گذشت سال‌ها، این گمان بشدت تقویت شده که در اواسط سال ۶۰، در اذهان کادرهای قدیمی سپاه تهران، «حاج‌داوود کریمی» به عنوان گزینه فرماندهی کل مطرح بوده و تعیین محسن رضایی به عنوان فرمانده سپاه، برخلاف انتظار آنان بوده است و بعید نیست نخستین کدورت میان بخش‌هایی از پاسداران تهران (متمرکز در یادگان ولی‌عصر) از همین مقطع به وجود آمده باشد. حاج‌داوود کریمی با حکم محسن رضایی به فرماندهی سپاه منطقه ۱۰ (سپاه تهران) منصوب شد که حدود یک سال ادامه پیدا کرد. هنوز هم در میان بسیاری از نیروهای قدیمی سپاه، چنین تصویری وجود دارد که «حاج‌داوود» توسط محسن رضایی از فرماندهی «منطقه ۱۰» برکنار شد اما

تاریخ محمدعلی صمدی: ۵۳ روز پس از پیروزی انقلاب اسلامی،

در ۱۶ فروردین ۵۸، از به هم پیوستن ۷ گروه اسلامی که پیش از انقلاب، علیه رژیم پهلوی فعالیت مسلحانه می‌کردند، سازمانی به نام «مجاهدین انقلاب اسلامی» به وجود آمد. ۱۷ روز بعد، خبر تأسیس «سپاه پاسداران انقلاب اسلامی» در رسانه‌های گروهی منتشر شد؛ تشکلی نظامی که بنا بود در غیبت یا ضعف ساختارهای سنتی نظامی و امنیتی، مسؤلیت حفظ «انقلاب اسلامی» و نظام سیاسی برخاسته از آن را عهده‌دار شود. این سازمان نوپا، از ادغام ۴ گروه سیاسی و دارای فعالیت‌های شبه‌نظامی تشکیل شده؛ گروه‌هایی که چند روز پس از پیروزی انقلاب اسلامی، هر کدام در گوشه‌ای از شهر تهران، در ساختمانی مستقر شده و توسط یکی از شخصیت‌های انقلابی شناخته‌شده و خوشنام، با شورای انقلاب مرتبط بودند، خود را پاسداران انقلاب می‌نامیدند (گروه جمشیدی، گروه محمد منتظری، گروه سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی و گروه لاهوتی). پس از تشکیل سپاه پاسداران، «جواد منصوری» فرماندهی سپاه را ماه‌ها برعهده داشت. بعد از او، «عباس دوزدوزانی» حدود ۳ ماه، سکان فرماندهی را در دست گرفت. با استعفا او، «عباس آقازمانی» (ابوشریف) کمتر از یک ماه، به عنوان فرمانده سپاه معرفی شد و با کناره‌گیری وی، «مرتضی رضایی» تابستان ۵۹، به مدت یک سال و چند ماه، به فرماندهی کل سپاه منصوب شد. پس از عزل «سیدابوالحسن بنی‌صدر»، در نهایت تعیین فرماندهی جدید برای سپاه مطرح شد و در نهایت، «محسن رضایی» مهر ۶۰، به عنوان پنجمین فرمانده کل سپاه پاسداران، حکم مسؤلیت خود را از حضرت امام خمینی دریافت کرد. محسن رضایی اگر چه در جمع پاسداران غریبه نبود و مدت‌ها فرمانده اطلاعات کل سپاه بود اما یک تفاوت با فرماندهان پیش از خود داشت. او نخستین عضو از گروه سیاسی موسوم به «سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی» بود که

نگاه بازگشت به متن دفاع مقدس

احسان سالمی: جمع‌بسته تازه‌ترین قسمت برنامه تلویزیونی «هفت» به نقد و بررسی فیلم سینمایی «سفر به جزایه» اختصاص داشت؛ ساخته درخشان و ماندگار مرحوم رسول ملاقلی‌پور که بدون لغزش از زمره ۵ اثر ماندگار سینمای جنگ قرار می‌گیرد. نقد و بررسی این فیلم به بهانه هفته دفاع مقدس اسما من را به زمان‌های دور برد، آن سال‌ها که سینمای دفاع مقدس، سینمای جنگ نبود؛ بله در دست خواندنی، سینمای دفاع مقدس از نظر من با سینمای جنگ فرق دارد؛ همچنان که مفهوم «دفاع مقدس» هم برای ما با آنچه غربی‌ها از «جنگ» در ذهن دارند، کاملاً متفاوت است. اگر هالیوود با «جنگ سرباز رایان» استیون اسپیلبرگ، «باندکسک» در کستور نولان و «۱۹۱۷» سم مندس سعی می‌کند توأمندی‌های تکنیکی و فنی‌اش را در قالب جلوه‌های ویژه و با نمایش نماهایی عربان و نزدیک از جنگ به رخ مخاطبانش بکشد، سینمای دفاع مقدس برای ما، اساساً با مفاهیمی غیر از خشونت محض و تلاش برای رسیدن به پیروزی‌های ظاهری گره خورده است. به قول مسعود فراسی در همین برنامه اخیر هفت، «این چیزی است که از باور می‌آید، نه از دانش» و اتفاقاً همین «باور» نقطه تمایز آثار شاخص سینمای دفاع مقدس با همه آثار است که سعی کردند بر تکیه بر «دانش» و پیروی از الگوهای سینمای «جنگ» و «سینمای دفاع مقدس» به تبدیل سوسرده‌های مرتبط با جنگ تحمیلی به آثار نمایشی بپردازند.

«سفر به جزایه» در تاریخ سینمای ایران ماندگار می‌شود چون با باور ساخته شده و نه با دانش صرف. «ژانسی شیشماهی» ابراهیم حاتمی کیا همچنان مهم‌ترین اثر سینمای بعد از انقلاب است، چون با همین الگو ساخته شده؛ ایضا «دیده‌بان» و «مهاجر». اینجا «دانش» بدون «باور» فایده‌ای ندارد، که اگر دانش انبوهی از آثار ساخته‌شده در سال‌های پس از پایان جنگ که صرفاً با تمرکز بر جلوه‌های ویژه میدانی و تصویری ساخته شده بودند، امروز به جای «سفر به جزایه»، «ژانسی شیشماهی»، «ز: کرخه تارین»، «بلبل» به سوی ساحل»، «کافی مانگا» و «قباها» محور بحث‌های منتقدان می‌شدند!

سینمای دفاع مقدس هر بار که از «باور» فاصله گرفت و به «دانش» و «تکنیک» محض نزدیک شد، شاید به شکلی مقطعی توانست نظر گروهی از مخاطبان عام و خاص را به سمت خود جلب کند اما نتوانست جا پیش را در تاریخ سینمای ایران ماندگار کند. همین نگاه تکنیک‌زده که ناشی از الگو گرفتن از سینمای جنگی هالیوود است باعث شده در مقطعی سینمای دفاع مقدس پر شود از پرداخت‌های بی‌قصه از گذشته، که شاید به واسطه انبوهی از نماه‌های چشمگیر و ...

ادامه در صفحه ۶

اوفق خواهند بود. هشدار من به عدم تدلیس در داخل از آن رو است که جمهوری اسلامی ایران در روزهای آینده تصمیمات راهبردی و مهمی اتخاذ می‌کند و اروپا هم مجبور می‌شود تقاب نمایشی‌اش را کنار بزند و در کنار آمریکا ایستد.

۵- با اسنپک جنازه بر جام به خاک سپرده می‌شود. بدیهی است برای ایران ماشه دور جدیدی از اقدامات چکانده می‌شود که حداقل آن بر گشت کل چرخه هسته‌ای ایران به قبل از سال ۱۳۹۲ است.

* نماینده مردم مراغه و عضو شیر اعضاء هیات رئیسه کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس

اروپایی‌ها به گفتار درمائی اکتفا کرده‌اند

۱۳۹۲ بویژه قطعنامه مهم و جامع ۱۹۲۹ را اعمال خواهد کرد. از آنجا که ماهیت اقتصاد سرمایه‌داری، اروپایی و مبتنی بر شرکت‌های خصوصی و غیردولتی است، بیانیه کشورهای اروپایی در عمل ارزش چندانی ندارد. مگر آنکه اروپا در عمل و به صورت ملموس در مرادوات بانکی و اقتصادی و خرید نفت ایران مشارکت کند که تصور چنین اقداماتی از اروپا حتماً چیزی جز توهم نخواهد بود، بویژه آنکه اروپا در ۴ سال گذشته با بازی‌هایی چون خط ویژه مالی یا اینستکس عملاً دستگاه دیپلماسی کشورمان را به سخره گرفته است و ما هم ساده‌دانه منتظر آغاز

معاهده» پیش‌بینی نشده، غفلت آشکار و مهمی است که متأسفانه صورت گرفته و به بهانه‌های برای آمریکا و ادعاهای استعماری‌اش تبدیل شده است. ۲- درست است که ۳ کشور اروپایی و چین و روسیه تفسیر آمریکا در بازگشت تحریم‌ها را نمی‌پذیرند و متکی به ادبیات اخلاقی و حقوقی می‌توان گفت آمریکا بر جام تا مکاتیسیم ماشه و موضع ایران ارائه می‌شود.

۱- سازوکار حل اختلاف (Dispute Mechanism) برجام به گونه‌ای طراحی شده است که در هر صورت و با کمترین بهانه می‌تواند علیه ایران تفسیر شود. این مساله که چرا در متن برجام موضوع مهم «خروج از

دیدگاه

علی علیزاده: این روزها از کف خیابان تا اتاق جلسات اندیشکده‌های سیاسی-امنیتی ایرانی و خارجی، تحلیل‌های عمومی و تخصصی از سرنوشت برجام تا مکاتیسیم ماشه و موضع ایران ارائه می‌شود.